

La identitat de Sils

Desenes de milers de persones passen per Sils cada dia, però no hi paren. Ho fan per l'autopista AP-7, per l'N-II, per la C-63, per la Gi-555, per la via del tren convencional i, ben aviat, també per la via del tren d'alta velocitat. Ho fan des de temps immemorials, com testimonia la Via Augusta, el traçat de la qual és encara ben visible al nord del nucli urbà. No en va aquest territori, per la seva posició central a la depressió de la Selva, que separa les Guilleries del massís de Cadiretes, és la via de pas natural entre Barcelona i Girona, entre la península Ibèrica i la resta d'Europa. Per acabar-ho d'adobar, altres infraestructures clau, com les línies elèctriques que alimenten Girona o la canonada que porta l'aigua del Ter a Barcelona, també passen per Sils.

Ens hi posem com ens hi posem Sils és i continuarà sent un lloc de pas. Per això el millor que pot fer aquest municipi és assumir-ho, procurar minimitzar els danys que això suposa i maximitzar-ne els beneficis. Malauradament, i a causa de la manca de planificació territorial acumulada durant les darreres dècades, el pas de totes aquestes infraestructures és absolutament anàrquic i irracional. Així, enlloc de passar per un únic corredor, carreteres i vies transcorren pel terme municipal de Sils amb traçats diferents, fet

La platja de la Tordera

Un estiu més la platja de s'Abanell, a Blanes, ha continuat patint els problemes vinculats a la pèrdua de sorra a causa dels temporals. Això comporta que la platja, situada al delta del Tordera, sigui cada cop més petita i que els càmperings ja es trobin a pocs metres del mar. Les solucions puntuals –els espigons i l'abocament de sorra– han resultat insuficients, i sembla que només la recuperació de les funcions ecològiques del riu Tordera, amb l'aportació natural de sediments, garantiria el bon estat de la platja.

MARC VICENS

que provoca una fragmentació territorial galopant.

Per exemple, el nucli urbà de Sils queda dividit en diverses parts per culpa de la via del tren i l'AP-7, recentment ampliada. Les àrees agrícoles i les plantacions d'arbres resten fragmentades i reduïdes a parcel·les cada cop més petites i, per tant, més inviables econòmicament. Els espais naturals, com l'estany de Sils o la sèquia que l'alimenta, intenten subsistir enmig d'aquest Scalextric. I, per si això fos poc, Sils ha de patir l'estat llastimos de les obres de desdoblament de l'N-II, abandonades a la seva sort des de fa més de dos anys.

Resulta curiós que tot aquest embolic d'infraestructures que agredeixen el paisatge succeeixi en el territori de les arbredes, les plantacions de pollancrees o de plàtans perfectament alineades, ordenades i uniformes. Josep Pla, quan passava en tren per Sils, gaudia de la seva panoràmica, en lloava els canvis estacionals i afirmava que constituïen el jardí més tranquil·litzador i autèntic, ja que obeïa a la «pura i simple comptabilitat del propietari».

Les arbredes són un element molt propi dels entorns de Sils, ja que aprofiten la humitat del subsòl causada per l'acumulació de l'aigua de les muntanyes properes en aquest embut que és la depressió de la Selva. A més, tenen la virtut d'esdevenir una pantalla natural que esmorteïx l'impacte visual i acústic de les infraestructures. Per això quan passo en cotxe o en tren per Sils no puc deixar d'admirar-les i agrair que segueixin retenint la identitat d'un poble.